

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 25Co/36/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614205688
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Koščo
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8614205688.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mareka Košču a členov senátu JUDr. Viery Zolákovej a JUDr. Milana Majerníka, v právnej veci žalobcu: L. U., M.. XX.XX.XXXX, Q. P. XXX/X, XXX XX P., právne zastúpený JUDr. Ambróz Motyka, advokát, Advokátska kancelária so sídlom Námestie SNP 7, 091 01 Stropkov, proti žalovanému: L. L., M.. XX.XX.XXXX, Q. A. XXX/XX, XXX XX M. B.A., právne zastúpený JUDr. Ivan Vanko, advokát, advokátska kancelária so sídlom Floriánska 19, 040 01 Košice - Staré Mesto, IČO: 35 555 114, o zaplatenie príslušenstva pohľadávky, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Svidník č. k. 6C/231/2014-73 zo dňa 25.10.2016, takto

rozhodol:

M e n í rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výrokoch II., III. tak, že žalobu zamieťa.

Žalovanému proti žalobcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Z r u š u j e rozsudok súdu prvej inštancie v bode IV.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Svidník (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto:
„I. Zrušuje platobný rozkaz Okresného súdu Svidník č. k. XC/XXX/.X-XX zo dňa XX.XX.XXXX.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 601,98 eura do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

IV. Žalovaný je povinný zaplatiť súdny poplatok v sume 36 eur na účet Okresného súdu Svidník do troch dní od právoplatnosti rozsudku“.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobcovi pri dopravnej nehode dňa XX.XX.XXXX bola spôsobená škoda na zdraví, za ktorú zodpovedá žalovaný. Škoda na zdraví spočíva v bolestnom, ktoré si žalobca uplatnil v inom konaní, a ktoré mu už bolo aj uhradené. Je to jeho pohľadávka žalobcu voči žalovanému, ktorej opodstatnenosť a výšku pomocou právneho zástupcu v trestnom konaní proti žalovanému musel preukázať. V trestnom konaní žalobca musel vyvinúť aktivitu, ktorá viedla k dokazovaniu presných skutkových okolností dopravnej nehody, ale aj zranení, ktoré pri tejto dopravnej nehode žalobca utrpel. Je pravdou, že ak by za pomoci splnomocnenca túto aktivitu nevyvinul, svoje nároky by si v občianskom súdnom konaní uplatňoval len veľmi ťažko. V súvislosti s tým mu vznikli náklady spočívajúce v úhrade trov právneho zastúpenia. Náklady spojené s uplatnením pohľadávky, sa považujú spravidla za trovy vzniknuté v súvislosti s uplatnením pohľadávky, ktoré priamo súvisia s uplatnením pohľadávky. Tieto náklady sa musia týkať splatnej pohľadávky, musia byť účelne vynaložené na to, aby sa dali úspešne uplatniť aj v

súdnom spore ako hmotnoprávny nárok odlišný od trov konania, výnimočne môžu byť náklady spojené s uplatnením pohľadávky totožné s trovami súdneho konania. Vychádzajúc z uvedeného mal súd za preukázané, že žalobca ako poškodený na uplatnenie svojej pohľadávky voči žalovanému v trestnom konaní vynaložil náklady, ktoré zaplatil svojmu splnomocnencovi titulom trov právneho zastúpenia vo výške 601,98 eur. Z týchto dôvodov súd prvej inštancie žalobe vyhovel.

3. Súd prvej inštancie rozhodol aj o náhrade trov konania podľa pomeru úspechu vo veci a žalobcovi, ktorý mal plný úspech vo veci, priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

4. Súd prvej inštancie súčasne rozhodol aj o súdnom poplatku podľa § 2 ods. 2 zákona číslo 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, pretože žalobca je podľa § 4 ods. 20 písm. i) tohto zákona, od poplatku oslobodený a súd jeho žalobe vyhovel. Preto zaviazal neúspešného žalovaného zaplatiť súdny poplatok v sume 36,- eur na účet tamojšieho súdu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie včas žalovaný. Uviedol, že s napadnutými výrokmi rozsudku súdu prvej inštancie odvolateľ nesúhlasí, nakoľko ich považuje za nezákonné a vecne nesprávne. Súd prvej inštancie v napadnutom výroku II. rozhodol tak, že zaviazal žalovaného na povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 601,98 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovaná suma istiny v sebe zahŕňa náklady spočívajúce v úhrade trov právneho zastúpenia žalobcu v trestnom konaní, vedenom proti obžalovanému L. L.. Žalobca svoj nárok odvodzuje od skutočnosti, že predmetnou dopravnou nehodou mu bola spôsobená škoda na zdraví, za ktorú zodpovedá žalovaný. Žalobca v konaní pred súdom prvej inštancie argumentoval tým, že predmetné náklady spočívajúce v náhrade trov jeho právneho zastúpenia v trestnom konaní, sú, resp. predstavujú jeho pohľadávku voči žalovanému. Podľa názoru žalobcu, opodstatnenosť a výšku predmetnej pohľadávky musel v predmetnom trestnom konaní preukázať, a to práve tým, že sa nechal zastupovať advokátom, ktorý ho ako poškodeného v predmetnom trestnom konaní zastupoval. Žalovaný nesúhlasí s právnou argumentáciou žalobcu, a teda ani s napadnutým rozsudkom, a teda ani s aplikovaním ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka. Nesúhlasí ani s tým, že v trestnom konaní musel žalobca vyvinúť aktivitu, ktorá viedla k dokazovaniu presných skutkových okolností dopravnej nehody s tým, že takto vyvinutá aktivita prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu, predstavuje, resp. jeho práca (trovy právneho zastúpenia), predstavujú náklady spojené s uplatnením si pohľadávky žalobcu na nárok za náhradu škody na zdraví. Poukázal aj na rozhodnutie Okresného súdu Svidník sp. zn. XC/XXX/XXXX, v ktorom si žalobca uplatnil voči žalovanému nárok na náhradu škody na zdraví. Konajúci súd v predmetnej veci rozhodol rozsudkom dňa 12.10.2015, a to tak, že konanie vo výroku I. zastavil v časti zaplatenej sumy vo výške 1.070,- eur, vo výroku II. zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 36,60 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1.107,- eur od 12.11.2014 do 9.6.2016, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo výroku III. v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a vo výroku IV. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Ďalej uviedol, že z tejto veci vyplýva, že žalobca si predmetný nárok na náhradu škody na zdraví vyplývajúci z dopravnej nehody, neuplatnil v predsúdnom konaní u zodpovedného subjektu, ktorým bola nepochybne poisťovňa, poisťovňa uhradila žalobcovi náhradu škody na zdraví ihneď potom, ako obdržala znalecký posudok, žalovaný zaplatil žalobcovi sumu 36,60 eur spolu s úrokom z omeškania titulom nároku na náhradu nákladov na vypracovanie znaleckého posudku, ktorý bol jediným podkladom pre poisťovňu na to, aby pristúpila k plneniu uplatneného nároku. Má za to, že jediným nákladom na uplatnenie si pohľadávky žalobcu na náhradu škody na zdraví, bol poplatok za vyhotovenie znaleckého posudku vo výške, ktorá už bola uhradená. Ďalej poukázal, že žalobca v rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. XT/XX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX, nie je uvedený ako poškodený predmetnou dopravnou nehodou, a táto skutočnosť nebola žiadnou prekážkou na to, aby zodpovedná poisťovňa plnila žalobcovi uplatnený nárok na náhradu škody na zdraví. Taktiež poukázal na to, že aj v civilnom konaní XC/XXX/XXXX, aj v tomto konaní, písomne navrhol vstup intervenienta - poisťovňa na strane žalovaného do tohto konania a poisťovňa vo svojom písomnom podaní, označenom ako „Vyjadrenie k vstupu do konania“ zo dňa 28.7.2015 uviedla, že: „Z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ sám priznáva, že tieto konania mu vznikli pochybením štátneho orgánu, nie pochybením odporcu“. Žalovaný zotrval na názore, že žalobca nemá nárok na sumu vo výške 601,98 eur, a to titulom príslušenstva pohľadávky, a takto uplatnený nárok považuje žalovaný za nedôvodný. Poukázal len na skutočnosť, že žalobcovi odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. XT/XX/XXXX, nebol nárok na náhradu škody priznaný, a to ani len sčasti.

V ďalšej časti poukázal na nepreskúmateľnosť rozsudku súdu prvej inštancie, a na jeho nepresvedčivosť. Taktiež neuviedol súd prvej inštancie, akými úvahami sa riadil pri svojom rozhodovaní a mal za to, že tento rozsudok nedal jasne a zrozumiteľne odpoveď na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, pričom poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu, i Najvyššieho súdu Českej republiky, ktoré presne aj špecifikoval. Ďalej žalovaný uviedol, že podal odvolanie aj proti výroku III. napadnutého rozhodnutia, a súčasne aj proti výroku IV. napadnutého rozhodnutia. Žiadal, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok Okresného súdu Svidník tak, že žalobu zamietne a prizná žalovanému nárok na náhradu trov konania, alternatívne, aby zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Svidník a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že argumentáciu žalovaného považuje za nenáležitú, keďže tento od samého počiatku odmietal svoju zodpovednosť za škodu na zdraví, ktorú žalobcovi spôsobil. Uviedol, že žalobca bol si nútený zvoliť právneho zástupcu v trestnom konaní, aby svoj nárok na náhradu škody preukázal, pretože žalobca ani nebol uvedený v skutkovej veci obžaloby ako poškodený, čo bolo jednoznačne chybou prokuratúry. Uviedol, že práve na podnet splnomocnenca poškodeného, t. j. žalobcu, súd dal vypracovať znalecký posudok na posúdenie rozsahu zranení žalobcu, ktoré utrpel pri predmetnej dopravnej nehode. Uviedol, že bez vyvinutej aktivity zvoleného právneho zástupcu v trestnom konaní, by sa žalobca len veľmi ťažko domohol svojho nároku na náhradu škody na zdraví. Taktiež poukázal, že k ďalším sporom na Okresnom súde Svidník by vôbec nemuselo dôjsť, ak by žalovaný zaujal racionálne stanovisko a ešte v trestnom konaní, po doručení znaleckého posudku, by túto skutočnosť oznámil svojej poisťovni. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Svidník v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

7. K tomuto vyjadreniu sa opätovne vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že zotrváva na svojej argumentácii uvedenej v odvolaní.

8. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ustanovení § 34 CSP (Civilný sporový poriadok, zákon číslo 160/2015 Z. z., ďalej iba „CSP“, platný od 1.7.2016), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa zásad uvedených v ustanovení § 379 a nasledujúce CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP (a contrario) a zistil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť, pretože ho nemožno ani potvrdiť, a ani zrušiť.

9. V predmetnej veci je nepochybné, že súd prvej inštancie správne a dostatočne zistil skutkový stav veci, ale jeho rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení. Nie je potrebné opakovať, ani doplňovať dokazovanie, a odvolací súd je viazaný zisteným skutkovým stavom. Odvolací súd pri preskúmaní právneho posúdenia dospel k záveru, že súd prvej inštancie pochybil tým, že aplikoval na zistený skutkový stav nesprávnu právnu normu.

10. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

11. Pre úplnosť odvolací súd dodáva, že podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 470 ods. 2 prvá veta CSP, právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

12. Uvedené ustanovenia § 470 ods. 1, 2 CSP, ktoré sú intertemporálnym ustanovením prijatým v súvislosti s nadobudnutím účinnosti CSP, treba aplikovať ako uvedenú normu aktuálne aj na konania, ktoré začali pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Každopádne však treba procesné účinky realizovaných úkonov pred dňom účinnosti tohto zákona, posudzovať aj v súvislosti s právnou úpravou, ktorá platila v čase ich realizácie. Uvedené má význam aj z pohľadu aplikácie tých ustanovení O.s.p. (Občiansky súdny poriadok, zákon platný do 30.6.2016), ktoré aplikoval súd prvej inštancie v súvislosti s realizáciou dokazovania, i prijatými skutkovými závermi.

13. Odvolací súd je toho názoru, že vzťah medzi žalobcom a jeho právnym zástupcom ako advokátom, je vzťahom výlučne medzi nimi, založený na dohode o poskytnutí právnych služieb. Ak by nárok žalobcu bolo možné považovať za oprávnený, tento si mal uplatňovať v trestnom konaní, v ktorom ako advokát zastupoval žalobcu ako poškodeného, nemožno si ho však uplatňovať v samostatnom konaní. Je tak

nutné rozlišovať medzi trovami vzniknutými v súvislosti so súdnym konaním, a trovami vzniknutými v súvislosti s uplatňovaním hmotnoprávneho nároku mimo súdneho konania. Občiansky súdny poriadok (teraz Civilný sporový poriadok), ako aj Trestný poriadok, upravovali, resp. upravujú otázku náhrady tých trov konania, ktoré bezprostredne vznikli v príčinnej súvislosti so súdnym konaním, resp. v konaní pred súdom.

14. V preskúmvanej veci odvolací súd poukazuje, že ide výlučne o procesný nárok žalobcu, ktorý si ako poškodený mohol uplatniť jedine v trestnom konaní, čo však zrejme neurobil. Súčasne je potrebné konštatovať, že žalobca podľa rozsudku Okresného súdu Svidník XT/XX/XXXX-XXX zo dňa XX.X.XXXX, nebol poškodeným. Prečo tomu tak nebolo, odvolací súd nie je túto skutočnosť oprávnený skúmať.

15. Nemôže ísť ani o príslušenstvo pohľadávky v zmysle ust. § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka ako o hmotnoprávny nárok, pretože pohľadávka žalobcu nebola uplatnená v trestnom konaní a žalobca tak ani nebol odkázaný so svojím nárokom (pohľadávkou) na občianske súdne konanie. V tomto konaní tak žalobca nemôže byť úspešným. Bolo preto potrebné rozhodnutie súdu prvej inštancie zmeniť a návrh žalobcu zamietnuť.

16. Odvolací súd sa čiastočne stotožňuje s argumentáciou žalovaného, že poškodený mal v trestnom konaní jasne určené práva a povinnosti, mohol sa vyjadrovať jedine ku škode, a ku jej výške, a navyše má právo uplatniť si náhradu škody riadne a včas do skončenia prípravného konania. Žalobca si predmetnú škodu na zdraví neuplatnil riadne a včas v zmysle ustanovení § 46 ods. 3 Trestného poriadku, pričom táto povinnosť vyplýva aj z ustanovení § 164 písm. a) Trestného poriadku a § 287 ods. 1 Trestného poriadku. Výška uplatnených nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky je neúčelná a v predmetnej veci aj nadhodnotená. Poškodený v trestnom konaní je povinný zúčastniť sa prvého hlavného pojednávania, na ktorom sa môže vyjadriť iba ku škode a jej výške. Poškodený v trestnom konaní, t. j. žalobca, nemá vplyv na dokazovanie skutkových okolností spáchaného trestného činu, nakoľko táto časť vedenia trestného konania je zverená orgánom činným v trestnom konaní, prokuratúre, a aj súdu, ktorý je jediný oprávnený rozhodnúť, či trestný čin bol spáchaný a kto ho spáchal. Taktiež v zmysle ustanovení § 557 ods. 1 Trestného poriadku, ak bol poškodenému aspoň sčasti priznaný nárok na náhradu škody, je odsúdený, ktorému bola povinnosť na náhradu škody uložená, povinný uhradiť mu trovy potrebné na účelné uplatnenie jeho nároku v trestnom konaní, vrátane trov vzniknutých pribratím splnomocnenca. Ako už bolo vyššie uvedené, odsudzujúcim rozsudkom Okresného súdu Svidník XT/XX/XXXX nebol nárok na náhradu škody priznaný poškodenému (v tomto konaní žalobcovi), a to ani len sčasti. Z tohto dôvodu nebolo možné žalobe vyhovieť.

17. Odvolací súd postupom podľa § 396 ods. 2 CSP, podľa ktorého, ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie. V zmysle uvedeného odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie aj v III. bode napadnutého rozsudku, a to tak, že priznal žalovanému nárok na náhradu trov celého konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %, pričom vychádzal z toho, že žalovaný nemal úspech v konaní pred súdom prvej inštancie, po zmene rozhodnutia v odvolacom konaní mal plný úspech v celom konaní, žalobca bol tak v celom konaní neúspešný, čo je v súlade s ustanovením § 255 ods. 1 CSP. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

18. Odvolací súd zrušil výrok súdu prvej inštancie v bode IV. napadnutého rozhodnutia, ktorým súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok v sume 36,- eur na účet Okresného súdu Svidník, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Odvolací súd má za to, že žalovaný bol úspešný v tomto konaní, a preto nemá povinnosť zaplatiť súdny poplatok tak, ako to konštatoval súd prvej inštancie.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).